

רע"פ 5081/14 - אילנה מנדיל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5081/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקשת: אילנה מנדיל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים י' גריל (סג"נ); ב' בר-זיו; כ' סעב) מתאריך 26.06.2014 ב-ע"פ 29910-04-14

בשם המבקשת: בעצמה

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים י' גריל (סג"נ); ב' בר-זיו; כ' סעב) מתאריך 26.06.2014 ב-ע"פ 29910-04-14, בגדרו נדחה ערעורה של המבקשת והתקבל ערעורה של המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום בקריות (כב' השופט מ' עלי) מתאריך 9.3.2014 ב-ת"פ 12323-09-13. לצד בקשת רשות הערעור, הוגשה בפני גם בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין.

להלן אביא הנתונים הנדרשים להכרעה.

עיקרי העובדות

עמוד 1

2. המבקשת הורשעה על פי הודאתה, בעבירות שיוחסו לה בכתב אישום מתוקן, אשר כוללות 16 אישומים, של עבירות גניבה והונאת קשישים. על פי כתב האישום המתוקן, המבקשת, יחד עם נאשם נוסף, נהגו לדפוק על דלתות בתיהם של קשישים, ובזמן שהמבקשת שוחחה עם הקשיש/ה, הנאשם הנוסף נכנס לדירה וגזל את הרכוש, הכולל כרטיסי אשראי, בהם עשו המבקשת והנאשם הנוסף שימוש בהמשך. המעשים הנ"ל בוצעו במשך תקופה של למעלה משנה.

3. בית משפט השלום הנכבד השית על המבקשת את העונשים הבאים: 24 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי (כשהתנאי הוא שהמבקשת לא תעבור עבירה בה הורשעה בתיק זה או כל עבירת רכוש אחרת למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, במשך שלוש שנים מיום שחרורה מהמאסר). עוד נקבע כי המבקשת תפצה את כל אחד מן המתלוננים בסכום של 3,000 ש"ח, למעט המתלוננים באישומים 1 ו-2, אשר יפוצו על ידה בסכום של 1,500 ש"ח.

4. הן המשיבה והן המבקשת ערערו על רכיב המאסר שבגזר הדין לבית המשפט המחוזי. המבקשת ביקשה כי תקופת המאסר תקוצר לשישה חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות, ואילו המשיבה ביקשה כי תוארך תקופת המאסר שנקבע כי על המבקשת לרצות.

5. בית המשפט המחוזי הנכבד, נוכח חומרת העבירות, ולאחר שהתייחס לנסיבותיה האישיות של המבקשת, קיבל את ערעורה של המשיבה ודחה את ערעורה של המבקשת. בית המשפט המחוזי החמיר את עונש המאסר שהושת על המבקשת, כך שבמקום 24 חודשי מאסר גזר עליה 36 חודשי מאסר בפועל. שאר חלקי גזר הדין של בית משפט השלום הנכבד נשארו בעינם.

על פסק דין זה נסובה הבקשה שבפני.

טענות המבקשת

6. המבקשת טוענת כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שלא נתן משקל מספיק לנסיבותיה האישיות הקשות, אשר פורטו בתסקיר המבחן שניתן בעניינה ובחוות דעת של עובדת סוציאלית, אשר הוגשה לבית המשפט המחוזי הנכבד. כך, לטענתה, בית המשפט לא התחשב, בין היתר, בכך שהיא אם חד הורית, המטופלת בשלושה ילדים. עוד טענה המבקשת, כי על בית המשפט היה להתחשב בכך שעד הנה לא היה לה עבר פלילי. לבסוף המבקשת מציינת כי על בית המשפט המחוזי היה לתת משקל רב יותר לעובדה שהיא הודתה בעבירות שביצעה, ולכך שהביעה חרטה כנה על מעשיה.

דין והכרעה

7. לאחר שבחנתי את הבקשה ואת החומר שצורף לה הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. טעמי לכך יובאו בקצרה להלן.

8. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תנתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982) (להלן: הלכת חניון חיפה); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007) (להלן: עניין אבו שנב)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)). זאת ועוד: במקרים שבהם הבקשה מתייחסת רק לחומרת העונש, ההלכה היא שרשות ערעור תינתן רק במקרים נדירים במיוחד, שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת, או הראויה, בהתאם לנסיבות הענין (ראו למשל: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009)).

9. המבקשת איננה מציינת בבקשתה מדוע עניינה מעורר סוגיה עקרונית המצדיקה מתן רשות ערעור. למעשה, כל טענותיה של המבקשת נוגעות לעניינה האישי, ואינן מעלות כל סוגיה משפטית החורגת מעניינה הפרטני. המבקשת אף לא הצביעה על חריגה ממדיניות הענישה הנוהגת או הרצויה בענישה שהושתה עליה. בית המשפט המחוזי הנכבד, בפסק דין מנומק כראוי, עמד על חומרתם הרבה של מעשיה של המבקשת, תוך שהוא מפנה לפסקי דין רבים בעניינים דומים. נוכח הפסיקה הנ"ל, בית המשפט המחוזי הגיע למסקנה כי יש להחמיר את עונשה של המבקשת, חרף נסיבותיה האישיות. בהינתן האמור - גם לא מצאתי כי נגרם למבקשת עיוות-דין, כמשמעו בפסיקה.

10. נוכח כל האמור לעיל - טענותיה של המבקשת אינן מגלות עילה לדיון ב"גלגול שלישי" בפני בית משפט זה. משכך - הבקשה נדחית, ואף הבקשה לעיכוב ביצוע מתייתרת.

המבקשת תתייצב, אפוא, לריצוי מאסרה במועד ובמקום שעליהם הורה בית המשפט המחוזי הנכבד.

ניתנה היום, כ"ג בתמוז התשע"ד (21.7.2014).

שׁוֹפֵט